

KAKO JE DRAGEC SHVATIO 'DRUŠTVO ZNANJA'

Konobar, donesi dva... ZNA SE!, viknem da cela birtija čuje.

Hoćemo besplatno školovanje za sve – za učenike i učitelje!! – ushićeno više Dragec.

- Koj' ti je vrag, Dragec?

- Rješenje je jednostavno: učenici ne plaćaju ništa, a učitelji/ce oduševljeno rade: besplatno!
Rješenje za budućnost: model o'Pelješac!

- ??

- Lepo o'Pelješiš koga stigneš i 'ko se da!

- ??

- Ma, gradimo most za Pelješac! Znaš onu narodnu: Kulu gradim, a love nemam...

- No, dobro, daj se skuliraj, Dragec. A 'di ti je lova za to tvoje školovanje?

- Ma, obećal je Ivanče Šećerni! Mi smo DRUŠTVO ZNANJA, a za to ti trebaju školovani ljudi koji znaju prenosti znanje.

- A, kaj će ti tu most za Pelješac?

- E pa tam' ga bumo prevozili, da pre stigne do juga Lepe Naše.

- Dobro, a gde taj tvoj Šećerni dela, kad ima toliko love?

- Ma, on ti je Gore, znaš glavni oko love. Kad ti on kaže da ima, nema da nema! A ovih je dana dobre volje!

- Kak' on ima, a cela Država nema?

- Ma, on ti od jednih uzme, drugima da, pa opet onima kojima uzme obeća vratiti i... Ma zna čovjek s lovom, kad ti velim.

- Evo, recimo od 100.000 šljakera zeme po 100 kunića mjesečno. I toga ti se nabere. Taman za besplatne knjige deci.

- Zašto od 100.000 šljakera po 100 kuna, kad može od milijun penzića uzeti po 50 kunića, I to ti je mnogo veća lova. A oni se ionako mogu dimiti do besvesti, to se ne vidi, a ovi djelatni kad odu u štrajk oznojit će se taj tvoj 'šećerni' !

-Vidiš, toga se još ni' setil! Budem mu šapnul!

- Živijo! Konobar, donesi još dva, ZNA SE!

Mate o'Pelješicky